

(א) וְלַעֲלֹג ג: לְקַמֵּן כח: לא: חמ: (ב) וְלַקְמֵן יט: (ג) וְקִדְוִשׁ ה: כא: וְשׂוֹנִי: (ד) לְקַמֵּן ל: (ה) וְשׂוֹנִי: (ו) וְשׂוֹנִי: (ז) וְשׂוֹנִי: (ח) וְשׂוֹנִי: (ט) וְשׂוֹנִי: (י) וְשׂוֹנִי: (יא) וְשׂוֹנִי: (יב) וְשׂוֹנִי: (יג) וְשׂוֹנִי: (יד) וְשׂוֹנִי: (טו) וְשׂוֹנִי: (טז) וְשׂוֹנִי: (יז) וְשׂוֹנִי: (יח) וְשׂוֹנִי: (יט) וְשׂוֹנִי: (כ) וְשׂוֹנִי: (כא) וְשׂוֹנִי: (כב) וְשׂוֹנִי: (כג) וְשׂוֹנִי: (כד) וְשׂוֹנִי: (כה) וְשׂוֹנִי: (כו) וְשׂוֹנִי: (כז) וְשׂוֹנִי: (כח) וְשׂוֹנִי: (כט) וְשׂוֹנִי: (ל) וְשׂוֹנִי: (לא) וְשׂוֹנִי: (לב) וְשׂוֹנִי: (לג) וְשׂוֹנִי: (לד) וְשׂוֹנִי: (לה) וְשׂוֹנִי: (לו) וְשׂוֹנִי: (לז) וְשׂוֹנִי: (לח) וְשׂוֹנִי: (לט) וְשׂוֹנִי: (לך) וְשׂוֹנִי: (לך):

ג'וֹיֵן הַש"ס
תוס' ד"ח מה לבור שכן
שלא ברשות דאפי' עשאו
ברשות ע"י לקמן כח ע"כ
תוס' ד"ה ה"מ:

מוסף רש"י
כולם מבורר לדמונו. כל
תקלה צור הוא ואפי' דלא
הפקיר (דע"ל ג). כל אלו
שאררו. חכמי מוסתין
לקבלו כה"ה, וזלו הן
פותרין ביבותיהן. לקבל
שופטין שכן כה"ה י, ו'
צ"ל צ"ט התקלה שופטין
של מי משמים הימ לה"ה'
(לקמן ל:).

רבינו הגאון
לאיתווי יליחכה נירו
וסכסכה אבנו. פ"ס הצד
השוה שבהן: ב"י איתווי
מא, אמ' אבי לאיתווי
אבנו וסכנו ומשאו
שהניחן בראש הגג ונפלו
ברוח מצויה והזיקו בהר
דנייהו. אבל בהדי דקאזלי
נוקין לא איצטרובא ליה
דהיינו אש אלא אפי' בהר
דנייהו. רבא אמר לאיתווי
בור המתגלגל כו'. רב
אזא בר אבהו אמ'
לאיתווי הא דתניא כל
אלו שאמרו פותקין
ביבותיהן וגורפיין
מערותיהן בימות החמה
אין להן רשות, בימות
הגשמים אפי' שיש להן
רשות אם הזיק חייב
לשלם. ומקום חלוקת רב
ושמואל כבר פירשנוהו
למעלה.

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

ו.

עין משפט
נר מצוה

מד א מיי פ"ד מהל'
נוקין ממון הלכה ח
תמג עשין סט טו"ש ח"מ
ס"י תיח סעיף ג:
מה ב ג מיי פ"ג
מהלכות נוקין ממון
הלכה ז ג תמג עשין ט
טו"ש ח"מ ס"י תיח סעיף
א:
בו ד מיי שם טור ש"ע
שם סעיף ג:
בו ה מיי שם הלכה יג
תמג שם טו"ש ח"מ
ס"י תיח סעיף ג:

לאסווי יליחכה נירו. שאם יליחכה האם חרישמו של חזירו או סכסכה
אבנו חייב. באבנים שייך לשון סכסוך שלא נשפרו לגמרי אלא
סכסכה ועדכקה האם זהו וסכסכה מעט כדלמרינן (חולין דף פ' א):
גבי פגימת סכין מוסכסכת מרוח אחת שלא נפגמה מצ' לדין לגמרי.

HebrewBooks.org © Mezuza Publishers. No commercial use allowed.

אי רב דאמר בו'. לא גרסינן כדפירשנו לעיל: **מה** לבור שכן
אין כח אחר מעורב בו. למאי? דפריך ללא חשיב אש מעשיו
גרמו לו לפי שהרוח מצייט לו ה"מ למפרך כחא מה לצור שכן
מעשיו גרמו לו תאמר באבנו

לאיתווי יליחכה נירו וסכסכה אבנו: הצד
השוה שבהן: לאיתווי מאי אמר אבי? לאיתווי
אבנו סכינו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו
ברוח מצויה והזיקו היכי דמי אי בהדי דקא
אזלי קא מוקי היינו אש מאי שנא אש דכח
אחר מעורב בו וממונך ושמירתו עליך הני נמי
כח אחר מעורב בהן וממונך ושמירתו עליך
ואלא בחר דנייהו אי דאפקרינהו בין לרב
בין לשמואל היינו בור מאי שנא בור שכן
תחילת עשייתו לנוק וממונך ושמירתך עליך
הני נמי תחילת עשייתך לנוק וממונך ושמירתך
עליך אלא דלא אפקרינהו לשמואל? דאמר
כולם מבורר למדנו היינו בור לעולם
דאפקרינהו ולא דמו לבור מה לבור שכן אין
כח אחר מעורב בו תאמר בהני שכה אחר
מעורב בהן אש תוכיה מה לאש שכן דרכו
לילך ולהזיק בור תוכיה וחזר הדין רבא אמר
לאיתווי יבור? המתגלגל ברגלי אדם וברגלי
בהמה ה"ד אי דאפקרינהו בין לרב בין
לשמואל היינו בור מאי שנא בור שכן תחילת
עשייתו לנוק ושמירתו עליך הני נמי תחילת
עשייתך לנוק ושמירתך עליך אלא דלא
אפקרינהו לשמואל דאמר כולם מבורר למדנו
היינו בור לעולם דאפקרינהו ולא דמי לבור
מה לבור שכן מעשיו גרמו לו תאמר בהני
שאין מעשיו גרמו לו שור יוכיה מה לשור
שכן דרכו לילך ולהזיק בור תוכיה? וחזר הדין
לא ראי זה כראי זה רב אדא בר אבהו אמר
לאיתווי הא דתניא? הכל אלו שאמרו פותקין
ביבותיהן וגורפיין מערותיהן בימות החמה
אין להם רשות בימות הגשמים יש להם רשות
אפי' שברשות אם הזיקו חייבים לשלם היכי
דמי אי בהדי דקאזלי מוקי כחו הוא אלא
בחר דנייהו היכי דמי אי דאפקרינהו בין
לרב בין לשמואל היינו בור מ"ש בור
תחילת עשייתו לנוק וממונך ושמירתו
עליך הני נמי תחילת עשייתך לנוק וממונך
ושמירתך עליך אלא דלא אפקרינהו לשמואל
דאמר כולם מבורר למדנו היינו בור
לעולם דאפקרינהו ולא דמי לבור מה לבור
שכן שלא ברשות תאמר בהני דברשות
שור

לעולם דאפקרינהו ולא דמו לבור מה לבור שכן אין
כח אחר מעורב בו תאמר בהני שכה אחר
מעורב בהן אש תוכיה מה לאש שכן דרכו
לילך ולהזיק בור תוכיה וחזר הדין רבא אמר
לאיתווי יבור? המתגלגל ברגלי אדם וברגלי
בהמה ה"ד אי דאפקרינהו בין לרב בין
לשמואל היינו בור מאי שנא בור שכן תחילת
עשייתו לנוק ושמירתו עליך הני נמי תחילת
עשייתך לנוק ושמירתך עליך אלא דלא
אפקרינהו לשמואל דאמר כולם מבורר למדנו
היינו בור לעולם דאפקרינהו ולא דמי לבור
מה לבור שכן מעשיו גרמו לו תאמר בהני
שאין מעשיו גרמו לו שור יוכיה מה לשור
שכן דרכו לילך ולהזיק בור תוכיה? וחזר הדין
לא ראי זה כראי זה רב אדא בר אבהו אמר
לאיתווי הא דתניא? הכל אלו שאמרו פותקין
ביבותיהן וגורפיין מערותיהן בימות החמה
אין להם רשות בימות הגשמים יש להם רשות
אפי' שברשות אם הזיקו חייבים לשלם היכי
דמי אי בהדי דקאזלי מוקי כחו הוא אלא
בחר דנייהו היכי דמי אי דאפקרינהו בין
לרב בין לשמואל היינו בור מ"ש בור
תחילת עשייתו לנוק וממונך ושמירתו
עליך הני נמי תחילת עשייתך לנוק וממונך
ושמירתך עליך אלא דלא אפקרינהו לשמואל
דאמר כולם מבורר למדנו היינו בור
לעולם דאפקרינהו ולא דמי לבור מה לבור
שכן שלא ברשות תאמר בהני דברשות
שור

צימוס החמה אין להם רשות. מפני שהרחוב נהא והוא מקלקלו אצל צימוס
הגשמים שהרחובות מלוכלכות יש להן רשות: **ואע"פ שברשות:** צ"ד
משליכין אם הזיקו חייבין: **כחו הוא.** והיינו אדם ומנא ליה צימניתין:

דלא הוא דומיא דאדם דשלא צכוונה ליכא כופר ושלשים של עבד
כדאי? בשיליה שור שנגח ד' וה' (לקמן ד' מג). **מה** לבור שכן שרא
ברשות? דאפילו עשאו ברשות ואח"כ הפקיר כיון שפקיר היינו
שלא ברשות: **תאמר** בהני דברשות שור יוכיה. וא"ת למ"ד
שור
תנא שור לרגלו היכי קאמר שור יוכיה דברשות חייב והא רגל לא מניחיה אלא ברשות הניזק ושם אין לו רשות וי"ל כגון שהלך כרה"ר והתנו
והזיק כרה"י דחייב כדלמרינן לקמן (דף ע"ב): (שי"ך ע"ג) ה"ג **הברות** והאיך שנפלו לרשות הרבים והזיקו פמור מרש"א. וכן כתבו
בספרים של רש"י וכן בספר רב אלפס וכן עיקר אבל אומם דכתובו זהו חייב לשלם לא נהירא דכיון דשלא היהיו חייב לא יתכן להקל
עליו לפוטרו ממה שמהירין אותו לקוח ולסמור: **אי** דאפקרינהו בין לרב בין לשמואל היינו בור. וא"ת והא משמע לקמן בהמניח (ד' כט).
דלכ"ע המפקיר נוקי לאחר נפילה אונס דפטור והאי נמי אונס הוא דצננין ונטיעה שעשה לא פשע כלום וי"ל כיון שהזכירו לקוח ולסמור
שלא זיקו ועבר הזמן היו פושע והיו כמפקיר? נכסיו לאחר נפילה פשיעה:

היינו בור. לכאורה נראה דמיירי כשהזיקו כותל ואזלין בשעת נפילה גופה ואפי' מדמה ליה לצור מדלא קאמר הכא אי צהדי דקאזלי
קמוקי היינו אש ועוד דאי צהיקו ללאחר נפילה מיירי אמאי פטור מלשלם הלא כיון שנפלו מיד היה לו לסלקן ועוד דלכ"ע לא היה
ליה לנימני לקוח ולסמור אלא נתנו לו זמן לפנותו ולסלקו כיון דצהיקו ללאחר נפילה מיירי אע"ג דבור אין הולך להזיק ואלו הולכים ומזיקין
יש לנו ללמדם מצור דעדיף הוה דידהו שהולכים ומזיקין מצור שאינו הולך ומזיק אלא מוזק במקומו ונראה דצהיקו ללאחר נפילה
נמי